9) Kui Mihkli kuul tood ajast kapsa pää,
siis ruttu sea tarwis rukid pahutama sää.

10) Kui ka roojakuus lehed weel puust ei lää,
ega talwe seepäraft tulemata ei jää.

11) Kui sa talwekuus weel oma looni taras pead,
siis sa warsti neid kelguga rehale wead.

12) Kui Jõuluks wihhma saeab,
siis külm warsti pu.d pankuma aeab.

Ennemuistne jutt.

Üks kord elas üks totter, kes hädaste kolme lugeda oskas, ja sellegi õppimisels kulus t'al kolm talwet ema woki kõrwas ära. Aga wiimaks sai t'a ka meheks ja päälegi peremeheks. Ühel pääwal läheb t'a tapetud hanedega linna turule ja karjub sääl kurgu põhjast: „Ostke hani! hääd raswased haned!" Sääl tuli üks palju tõhuga kokk ja küsis: „Mis haned maksawad?" — „Kas kõik ää?" hüüdis totter, „ja kui teie kõik äraostate, siis m'a pean neid weel ülelugema." — Ja hakkas ta lugema: „Üks! kaks! kolm!" — ning siis ütles t'a weel: „M'a olen targu lugenud, ja ülepää kolm tükki! Palju t'e mulle neist annate?" — „Kulla kokk s'a raswa mokk" sai aru kellega t'al

tegemist oli, seepäraft wastas t'a: „M'a annan iga hane ette ühe raha," ja nende sõnadega tõmbas ta kallitsaft kolm uut wiie-kopikatükki ja andis need totrile. Selle meeleft olid need niisama tallid nagu Krõpsuse meeleft t'a kulla ja hõbeda aidad, ja luges aga nüüd: „Üks! kaks! kolm! — Õige, haned on teie!" — Kok wõttis haned ja totter traawis linna wärawaft wälja. Juba joudis t'a kas Ülemiste- wõi Kasunamää alla, sääl waidles päike parajaste ühe tihlwäu päraft tuulega, et kumb neist omete Loojalt enam loodudwäge olla saanud. Et aga waidlemisele pea otsa peale saaks, seepäraft läheb siis päike oma rammu tuulele näidates tot'ri kallale ja et s'a nää imet, doktor totter raubis t'a kätte ä'. — Ja kui totter parajaste noorskas, tuli üks hästi õppind waras t'a juure, ja see ütles: „Siin sünnib juba natuk'se wahetama hakata, sest sellel on jo kaunis hää must kuub seljas ja hääd nahk-püksid jalas." — Nüüd wõttis waras oma pitkade sõrmedega totre kuue ümbert ja nahkpüksid jalaft ära, pani siis jälle oma riided totre selga, waatas siis weel korra totre peale ja ütles siis iseeneses: „Waata rauk nüüd ette, et politsei sinu ei taba — siis käib s'u käsi sandiste!" — ning läks oma teed.

Kui nüüd meie waene totter üles ärkas, õerus t'a oma silmi ja waatas imesteledes iseenese päale